

Dostum

– Mecit Aktürk · 14 Şubat 2015

Dostum..!

Tükürseler de kabına; dokunma suya sabuna!
Düzen bozuk; ses etmeyip, susanları övüyorlar...
Başlatma ar-âdâbına, baş kaldırma Firavun'a
Baskılardan pes etmeyip kusanları dövüyorlar...

Şayet dersin "tamam", "peki", bulunmaz senden iyisi
Çıkmış dünyanın çivisi; her yer Yusuf'un kuyusu
Geçer akçe makam, mevkî; edepsizin çok dayısı
Kin, öfkeyle gürleyeni, esenleri seviyorlar...

Alçalmakta kalkmış sınır, yücelmeye tahdît konmuş
Çehrelerde öfke, sinir; kalp kaskatı, soğuk, donmuş
Çakal ile Aslan dünür; baykuş en has dala konmuş
Gelecekte ümidini kesenleri seviyorlar...

Dünya imtihan dünyası; gelir geçer yazlı güzlü
Hayat denen uzun bir yol; engebeli, bazen düzlü
Maskeler hep çiftler çiftler, insan olmuş iki yüzlü
Gülüp yüzyüze yüzüne, arkan sıra sövüyorlar...

Haksızlığa isyân ettim göğsümü hep gere gere
Gör ki sonum nasıl oldu! Her tarafım yara bere
Yürek şelâle misâlî; akan suya dar bu dere
Doğru sözü söyleyeni dokuz köyden kovuyorlar!
Doğru sözü söyleyeni dokuz köyden kovuyorlar!

Mecit AKTÜRK